

duorum instrr. invicem non connexorum in eadem enunciatione iunctura. प्राप्त et quae antecc. epitheton constituunt sequentis प्राणसमा, quod h. l. nomen est et *uxorem* valet; प्राणोभ्योऽपि प्रियतरा et प्राणसमाहिता iam epici dixere. cf. Rām. I. 1. 26. Hac viatores per momentum temporis potiuntur intentione recordationis. प्राणसमा genitivo ponunt scholl.; melius quadrat instrumentalis propter समागम = तथा समागमस्य रसाद् उत्पन्नैर् उल्लासैः । Postrema verba ex A. sunt. D. ultima variat: - उल्लासो ह्येषा येषां ते ।

Dist. 37. स्फुरत् et मनोहारिन् utrumque ad विलास pertinent tanquam epitheta, quae praecedunt autem a स्फुरत् pendent; explica: परीरम्भस्य संभ्रमे स्फुरत्. Rad. स्फुर plerumque ponitur pro *erumpere*, sese *expandere*, praesertim cum tremula motione. Sic de oculi nictatione Māl. Mādh. I. 1. de cauda pavonis lumina sua expandente: Megh. Dūt. 15. वर्हेषा स्फुरितरुचिना. Adde locc. ap. Ros. s. v. Nostro loco dispescunt scholl. vocem in duos sensus rectius coniungendos: D = इतस्ततो गङ्गत् । A = आविर्भवत् । — लालस adiectivum facit D: विलासे लालसं = क्रीडायाम् आदरवन्तं । Obstat substantivum esse लालसा. Rectius itaque A. = लालसा औत्सुक्यं यस्य तं, cui desiderium est talis lusus, qui talis lusu delectatur.

Dist. 38. a. Tria sunt epitheta dvandvae more coniungenda चन्दन - कलेवर, पीतवसन, वनमालिन्. Karmadhāraya vocat D. ततः प्रत्येकं कर्मधारयः । Quod miror, quum solis luce clarius sit, non definiri amictum coloris flavi attributione, etc. sed attribui Krishnae flavum amictum. Idem tamen repetit hem. b. ubi duo Karmadhāraya ponit: केलि- गण्डयुग et स्मितशालिन्. Dvandva est adiectivorum. केलिचलत् (= केलिना चलत्) epitheton est inaurium. — स्मितेन शालते प्रोभते. D. Nescio an hoc sensu inveniatur rad. शाल्. Adiect. शालिन् eo agnoscit Wils. s. v.

Dist. 39. a. भर, sicuti contrarium लव, vid. Hitop. IV. 76. additur eodem modo, atque अन्तर, इतर, pro *aliud*, मात्र, *tantum*, *solum*, et quod sensu a भर non differt, अतिशय, *ingens*, *praemagnum*, *abundans*. आधिक्य interpretantur scholl. Exemplis scatet Gīt. G. cf. II. 11. III. 5. IV. 1. VII. 19. XI. 26. 30. etc. — b. उद्विग्न. A. = उन्नीतः पञ्चमस्वरो यत्र तं रागमनुगायति । D. = अनुबुद्धीकृतपञ्चमरागाव्यस्य पश्चाद्गायति । कृष्णगानानन्तरं स्वयं गायतीत्यर्थः । A. itaque अनु ponit sensu *iuxta*, *secundum*, cantando imitatur quintum musicum modum; aut iuxta eum modum cantat. D. अनु interpretatur per *post*: post Krishnam cantat eum modum. E dist. 43. apparet tibia canere Krishnam, unde probabilius est, A. recte explicuisse. अनु + नै utrumque sensum patitur. उद्विग्न, vix du-